

KNOKKE↘HEIST

FOTO KNOKKE-HEIST

UNKNOWN MASTERPIECES & MAROESJKA LAVIGNE

23.03 > 12.05.2024

FOTO KNOKKE-HEIST

**UNKNOWN MASTERPIECES
&
MAROESJKA LAVIGNE**

SOMEONE, SOMEWHERE, SOMETIME

CC SCHARPOORD
23.03 - 12.05

KNOKKE↘HEIST

BE CULTURE
ALL ABOUT ARTS COMMUNICATION

INHOUD

1. PERSBERICHT	3
2. MAROESJKA LAVIGNE	5
3. DE 10 TE ONTDEKKEN FOTOGRAFEN	11
4. PRAKTISCHE INFORMATIE	14

1. PERSBERICHT

Van 23 maart tot 12 mei 2024 verwelkomt Cultuurcentrum Scharpoord in Knokke-Heist de vijfde editie van 'Unknown Masterpieces', in combinatie met werk van Maroesjka Lavigne. Met deze tentoonstelling streeft Knokke-Heist ernaar opkomend fotografisch talent in de kijker te plaatsen met werken die vernieuwend en origineel zijn binnen de fotografische wereld. De selectie omvat het werk van 10 veelbelovende fotografen en wordt aangevuld met de fotoserie 'Someone, Somewhere, Sometime' van Maroesjka Lavigne. Sinds haar deelname aan 'Unknown Masterpieces' in 2014 groeide Lavigne uit tot een prominent figuur in de wereld van de fotografie.

Curatoren Stephane Verheye en Freddy Van Vlaenderen willen met 'Unknown Masterpieces' opkomende fotografen een platform bieden om zich te profileren met artistiek werk dat zich onderscheidt van conventionele benaderingen: *"CC Scharpoord en de gemeente Knokke-Heist selecteren al sinds 2014 beloftevolle fotografen en bieden hen de kans tentoon te stellen met als bedoeling hen op het juiste spoor te zetten naar een beloftevolle loopbaan als topfotograaf. Het resultaat hiervan kan nu worden getoond samen met een nieuwe lichtung van talentvolle kunstfotografen."*

MAROESJKA LAVIGNE

Maroesjka Lavigne (°1989, België) behaalde in de zomer van 2012 haar Master in Fotografie aan de Universiteit Gent in België. Haar werk was internationaal te zien op onder andere de Foam Talent tentoonstelling in Amsterdam, The Robert Mann Gallery in New York, Galerie Hug in Parijs en Museum Saint Guislain in Gent, België. In 2012 publiceerde ze in eigen beheer het boek 'ísland' dat uitverkocht was. Haar laatste project 'Lost Lands' werd onlangs tentoongesteld in de Robert Mann Gallery in New York. Haar nieuwste monografie 'Someone, Somewhere, Sometime' bevat haar 4 eerdere projecten en is uitgegeven door Radius Books en Robert Mann Gallery.

Ze werd geselecteerd voor de Talent Call van Fotomuseum Amsterdam (FOAM) Nederland 2012 en was de winnaar van de Emerging Talent competitie van Lensculture in 2014 met de serie 'You are More than beautiful'. In 2015 won ze de Harry Penningsprijs in Eindhoven en in 2016 won ze de 1e plaats in de Landscape Category bij de Sony World Photography Awards met haar project Land of Nothingness. Ze woont en werkt momenteel in Gent, België.

Weetje! Zij was laureate van Unknown Masterpieces in 2014.

In 2014 werd haar werk tentoongesteld tijdens de eerste editie van 'Unknown Masterpieces', waar ze deel uitmaakte van de te ontdekken, beloftevolle fotografen. Intussen groeide ze uit tot een bekende naam binnen de wereld van de fotografie. Met deze tentoonstelling wilt Knokke-Heist haar opnieuw in de schijnwerpers plaatsen.

TE ONTDEKKEN FOTOGRAFEN

'Unknown Masterpieces' presenteert traditiegetrouw het werk van 10 veelbelovende fotografen, zorgvuldig geselecteerd door curatoren Stephane Verheye en Freddy Van Vlaenderen. Voor deze vijfde editie verzamelt de tentoonstelling werk van Abdul-Vahit Duman, Jef Bex, Valérie Naessens, Philippe Digneffe, Kenny Ros, Anaïs Gamme, Margot Vervust, Sylvia Konior, Femke Neyt en Barbara Vandendriessche.

De tentoonstelling is een ode aan vernieuwing en originaliteit binnen de fotografische kunst. 'Unknown Masterpieces' streeft ernaar om opkomend talent in de schijnwerpers te zetten en het publiek te betoveren met een unieke visie op hedendaagse beeldvorming. "Unknown Masterpieces" brengt de "fine fleur" van de fotografie van de toekomst.

Unknown Masterpieces wordt gecureerd door Stephane Verheye en Freddy Van Vlaenderen. De vorige edities vonden plaats in 2014, 2016, 2018 en 2021.

2. CURATOREN

STEPHANE VERHEYE

Stephane Verheye (Knokke, 1957) studeerde aan NARAFI te Brussel en aan de Koninklijke Academie te Gent.

Hij werkte ruim 30 jaar als publiciteitsfotograaf in Brussel, fotografeerde talrijke nationale en internationale campagnes en kreeg meerdere onderscheidingen voor zijn werk, waaronder International Pentawards, Gourmand Awards & CCB Awards.

In 2004 werd Verheye uitgeroepen tot 'European Photographer of the Year'. Voor zijn persoonlijk en artistiek werk werd hij geselecteerd voor het boek 'International Masters of Photography' en voor 'International Contemporary Masters'. Hij was gedurende meer dan tien jaar voorzitter van de jury van het Fotofestival Knokke-Heist. Daarnaast cureerde hij zowel de beide internationale fotobiënnales in Oostende als heel wat andere foto-exposities.

FREDDY VAN VLAENDEREN

Freddy Van Vlaenderen (Gent, 1950) is al meer dan 40 jaar actief in het socio-cultureel leven als mentor, curator en adviseur.

Hij is oprichter en voorzitter van BreedBeeld, het landelijk steunpunt van de Vlaamse Gemeenschap voor fotografen, cineasten en multimedialkunstenaars. Voor dezelfde instantie zetelde hij, samen met Jan Hoet en Georges Vercheval, in de Commissie Cultuur en was hij ook voorzitter van de commissie Internationale Culturele Samenwerking.

Eerder was hij lid van de Cultuurraad van de stad Gent en is verder nog steeds actief in diverse culturele verenigingen, waaronder Victoria Deluxe, waarin hij via artistieke producties mee vorm geeft aan een duurzame en inclusieve samenleving.

Als bezieler van het Gentse Fotografencollectief ZINKAE (anagram van het Japanse Kaizen = voortdurende voortuitgang) begeleidt en promoot hij individueel fotografisch talent en is hij medecurator van minstens 2 succesvolle exposities per jaar.

3. MAROESJKA LAVIGNE

Een delicaat palet van kleuren typeert het werk van Maroesjka Lavigne. Gefascineerd door landschappen die voortdurend veranderen, ondernam zij lange reizen naar ongerepte plekken in onder andere Namibië, IJsland, Japan, Argentinië en de VS. Rijdend door de desolate besneeuwde en bloeiende landschappen van de winter en de lente, ging zij op zoek naar een moment waarop kleur, licht en het onderwerp samensmelten. Zij is geïnteresseerd in hoe mensen omgaan met de overweldigende intensiteit van de natuur en hoe deze relatie standhoudt. Dit levert verbluffend mooie foto's op die teder zijn afgestemd op de omgeving en het onderwerp.

In 2022 begon de fotografe een opleiding textielontwerp aan het KASK (Gent) waar ze momenteel werkt aan een project rond herinneringen aan het landschap, waarin textiel en fotografie elkaar vinden.

LOST LANDS

We hebben de neiging om landschappen te beschouwen als landschappen die ons het sterkst raken wanneer we ons erin bevinden, wanneer ze ons de eerste sensaties van aanraking en zicht bieden. Maar er zijn ook landschappen die we met ons meedragen in afwezigheid, plaatsen die in het geheugen voortleven lang nadat ze in werkelijkheid zijn verdwenen, en zulke plaatsen - waar we ons het vaakst naar terugtrekken wanneer we er het meest van verwijderd zijn - behoren tot de belangrijkste landschappen die we bezitten.

Op haar reizen door de ongerepte landschappen van IJsland en Namibië raakte Lavigne geboeid door de geologie en esthetiek van onze planeet, en dan vooral haar kleurenpalet. Ze werd gefascineerd door hoe landschappen voortdurend veranderen. Ze trok daarop naar onder andere Argentinië, Chili, China en het westen van de Verenigde Staten, waar ze in kleur en vorm op zoek ging naar het verstrijken van de tijd in gebieden die binnenkort weleens verdwenen zouden kunnen zijn. In onder meer de Painted Hills (Oregon), de Painted Desert en het Petrified Forest (Arizona) bestudeerde Lavigne de strijd van het landschap. Die wordt duidelijk in de botsing van aardplaten, in de structuur van een vulkaanuitbarsting en in de tastbare textuur van veelkleurige bergketens, die voortdurend worden gevormd door de geschiedenis. Voor de fotografe is de natuur onoverwinnelijk: een smal, uitgedroogd ravijn dat zijn weg zoekt, een roze lepelaar tegen de achtergrond van een donkere, rotsachtige poel. Maroesjka Lavigne stelt de regels van de landschapsfotografie in vraag door te spelen met voor- en achtergrond, oppervlakte, onderwerp en setting.

Ze worden zachtjes afgestemd op het verhaal dat de landschappen vertellen: delicaat generfde bladeren, verweerde autodeuren, dieren in het wild. Zoals de fotografe het zelf zegt: 'Als je een foto maakt op een mooie plek, moet je beseffen dat de natuur niet de achtergrond is voor jouw foto. Jij bent eerder haar rekwisiet.' (verschenen in De Standaard - 15/02/2020)

NOT SEEING IS A FLOWER

'Wat je ook denkt, denk het tegenovergestelde.' Een uitdrukking die een land als Japan mooi samenvat. Dit eiland leek een geïsoleerde wereld ver weg. Japan heeft een bepaald beeld gecultiveerd in de westerse wereld, onder meer beïnvloed door Japanse Ukiyo-e foto's. Deze 'Beelden van de zwevende wereld' van onder andere Hiroshige en Hokusai zorgden ervoor dat we een verbloemd beeld van Japan kregen. In deze serie ging de fotografe op dezelfde manier op zoek naar de moderne schoonheid die Japan te bieden heeft met de onderliggende thema's van de oude beelden als inspiratie.

LAND OF NOTHINGNESS

Een land vernoemd naar een woestijn. Een van de dunst bevolkte plekken op aarde. Gekenmerkt door zijn rijke verscheidenheid aan kleuren - en toch in een eeuwig veranderend, maar volledig kaal landschap. Het landschap van Namibië sleept je mee door een uitgestrekte bruine vlakte van verschroeide aarde en stuurt je over het witte oppervlak van een zoutpan om uiteindelijk aan te komen in de gouden tinten van de zandduinen. Er is geduld voor nodig om het brede scala aan subtiele landschappen van Namibië te ontdekken.

Het kost je letterlijk uren, rijdend door niets, om uiteindelijk aan te komen bij... meer van niets. Andere mensen zie je zelden en alleen de strategisch gelegen benzinstations herinneren je aan de wereld daarbuiten. Dit land ligt in een andere tijdzone - de tijd lijkt langzamer te gaan, maar op de een of andere manier voelt het logischer. Gefascineerd door deze verbleekte maar subtiel gekleurde landschappen kun je uren doorrijden. Gegidst door kudde giraffen of zebra's, in de schaduw van zwermen flamingo's, plotseling stuitend op een familie

olifanten. De dieren kijken nieuwsgierig op, maar vergeten je al snel en vervolgen langzaam hun weg, niet gehaast door jouw aanwezigheid, op hun eigen tempo.

ISLAND

Voor dit project bracht Lavigne vier maanden door in IJsland waar ze door desolate sneeuwlandschappen reed op zoek naar een moment waar kleur, licht en het landschap samensmelten tot moment waar de tijd leek stil te staan. Tijdens het ontdekken van deze landschappen keek Lavigne ook naar hoe de mensen hier omgaan met de overweldigende kracht van de natuur en hoe dit zich uitte in hun levensstijl.

Dit leverde een reeks beklemmende portretten op van mensen die ze onderweg ontmoette, zoals personages in een stomme film. En overal, altijd, zijn tinten wit. Sneeuw wordt een amorf studiodecor, onbestemd maar oneindig kneedbaar. Het slokt grond en lucht op, bedekt bussen, boten en onbevreesde toeschouwers, en verandert dan weer in een gebleekte gootsteen, krijtachtige muurverf en een pluim van witte stoom. In Ísland mag de wereld dan bleek zijn, maar het leven is allesbehalve kleurloos.

HERINNERING AAN EEN LANDSCHAP

Een landschap is nooit hetzelfde. Elke seconde, elke minuut, elk uur, elke eeuw ziet het er anders uit. Het licht filtert het, zodat we op elk moment van de dag een ander landschap te zien krijgen. Het evolueert door verwerking. Kleuren vervagen, lijnen verschijnen en verdwijnen. Zo blijft het constant in beweging en is het moeilijk om te spreken over 'het' landschap. Het is een veelomvattend haast abstract begrip en er zijn verschillende elementen nodig om een landschap te beschrijven. Tastbare elementen zoals fauna en flora maar ook niet tastbare elementen zoals het klimaat, licht, geluiden en geuren. Dus als we het hebben over een landschap is dit veel meer als het visuele alleen. Het is een ervaring van de zintuigen, een herinnering aan het landschap.

Exhibitions

2024

Unknown Masterpieces & Maroesjka Lavigne - 23 march – 12 may 2014 CC Scharpoord, Knokke - Belgium

2021

Solo exhibition 'Lost Lands' - 20 november – 29 januari 2022 CC De Factorij Belgium

2021

Expo 'Wander' 15 may 2021 - 10 july, Fragma Gallery, Kortrijk, Belgium

2019

Solo exhibition 'Lost Lands' Robert Mann Gallery, New York, US

2018

Antwerp Photo, June 24 – September 30, Loodswezen Antwerpen, Belgium

2017

Floating Japan, July 7 – October 1, Kasteeltuinen Arcen, Netherlands

2016

Paris Photo with Robert Mann Gallery, Grand Palais, Paris, France

2016

Jeonju International Photography Festival, Seoul Korea

2016

Sony World Photography Awards Exhibition, London, Somerset House, UK

2016

AIPAD photo fair with Robert Mann Gallery, New York, US

2016

Land of Nothingness, Robert Mann Gallery, New York, US

2015

Harry Penningsprijs, Harry Pennings Gallery, Eindhoven, Netherlands

2015

Facing Japan, Guislain Museum, Gent, Belgium

2015

Galerie Catherine & André Hug, Paris, France

2015

Beeldschoon, WTC Art Gallery Rotterdam, The Netherlands

2015

Brugge Photo – Asia Express, Belgium

2014

Paris Photo with Robert Mann Gallery, Grand Palais Paris, France

2014

Solo exhibition, Flanders centre, Osaka, Japan

2014

Duo with Annelie Vandendael, Vander Weyden Gallery, Antwerp, Belgium

2014

Summer of Photography, Bozar, CC Strombeek, Belgium

2014

Solo exhibitbion, 'Island', Robert Mann Gallery, New York, US

2014

Unknown Masterpieces, Knokke, Belgium

2013

IMAGINE 2 Flanders centre, Osaka, Japan

2012

UNSEEN Amsterdam, Group Exhibition, Amsterdam, Netherlands

2012

44 Gallery, Solo exhibition 'Island' Bruges, Belgium

Commissions

2020

Falkland Islands, The new yorker

2016

L'Officiel multiple commissions ex. Almine Rech, Brussels, Dries van Noten, Antwerp

2016

Photography expo brochure CC strombeek 40 year anniversary

2015

T-Magazine (The New York Times Style Magazine) Jalouse, Charlotte collard – fashion shoot, Brussels

2014

Not seeing is a Flower, Flanders centre, Osaka, Japan

2013

You are More Than beautiful, CC Strombeek, Belgium

Internships

Photography "The Reykjavik Grapevine", Newspaper Iceland (1 month)

Competitions

2017

Finalist Magnum Photography Awards

2016

Sony World Photography Awards – 1st prize landscape category, London

2015

Winner Harry Penningsprijs – Not seeing is a Flower, Netherlands

2013

Winner Lens Culture Photography award, US

2012

Finalist Talent Call Fotomuseum Amsterdam, Netherlands

4. DE 10 TE ONTDEKKEN FOTOGRAFEN

Abdul Vahit Duman

Deze auteur stelt ons onmiddellijk op scherp door een boeiend onderwerp aan te reiken via een doordachte beeldtaal die ons moet doen nadenken over een actueel aspect van onze leefwereld, en wel in het bijzonder de LGBTQ+- gemeenschap. Hoe definiëren we wie we werkelijk zijn:

ik ben man en voel mij man of ik ben vrouw en ik voel mij man...

Dit humane vraagstuk zweeft tussen biologie en psychologie en daarbij rijst de essentiële vraag hoe wij er dagelijks mee omgaan.

Valérie Naessens

In essentie baseert Valérie haar oeuvre op de expressie van innerlijke emoties en dus is er gekozen om de meeste werken naar buiten te brengen in een soort cocon. Zo wordt afstand genomen van het alledaagse met als resultaat dat Valérie een wereld aanreikt die we best kunnen omschrijven als humaan visueel symbolisme. Zij treedt hierbij naadloos in de voetsporen van de in Oostende geboren meester van de symboliek, Léon Spilliaert. Met haar boeiende lyrische fotografie laat ze ons ook vooral zachtjes wegglijden van de realiteit om te kunnen mijmeren over

'le temps perdu'.

Philippe Digneffe

We nemen het strand als metafoor voor gescheiden en toch verbonden werelden. We worden verplicht onszelf te bevragen en stil te staan om tot het besef te komen dat we er voornamelijk moeten zijn voor elkaar.

Tijd speelt hier geen rol maar de taferelen die we langzaam aftasten en die zich voor onze ogen afspelen doen ons beseffen dat we toch verbonden zijn, ondanks fysiek gescheiden. Iedereen zoekt zijn weg en samen maken we een verhaal, samen beleven we lief en leed, deinen we op de golven van het leven...

De zee, eb en vloed
De zee, komen en gaan
De zee, ze geeft en neemt

Jef Bex

De grenzen van de rede en de logica overschrijden is geen eenvoudige opdracht maar de auteur slaagt er wonderwel in om ons probleemloos afstand te laten nemen van tijd en ruimte. We blijven wat verweesd achter om uiteindelijk zachtjes te landen bij het vergankelijke van ons bestaan.

In zijn zoektocht naar de verhouding tussen individu en kosmos confronteert de auteur ons daarnaast ook met twee totaal verschillende beelden. Vergis je echter niet in het aftasten naar enige overeenkomst, want de auteur treedt wel degelijk in de voetsporen van het surrealistische werk van Salvador Dalí en dit om ons zo onbewust en naadloos te laten opnemen in

het Nirwana van de oneindigheid.

Anaïs Gamme

Om rust te vinden bij zichzelf verarmt Anaïs de werkelijkheid. De uiterst gestileerde beelden die diverse wegen opgaan en verschillende inzichten opwekken doen ons stilstaan bij het leven. Met landschappen, wolken, halve portretten slaagt ze er als geen ander in om het onzichtbare zichtbaar te maken en dit ondanks het feit dat de werken een gevoel van beweging en melancholie uitstralen. Zo manifesteren er zich spirituele verhalen met een ingebeelde realiteit en confronteert zij ons simpelweg met een

psychologie op eenzame hoogte.

Sylvia Konior

Aangezogen door haar specifiek coloriet slaagt Sylvia er in het digitale tijdperk als geen ander in het onrealistisch schoonheidsideaal dat ons permanent opgedrongen wordt in vraag te stellen en dit in de wetenschap dat de perceptie van aantrekkelijkheid verschilt naargelang de locatie, tijd en het fungerend cultuurbeeld. Als koningin van het zelfportret moedigt ze ons met meesterlijke humor en surrealisme dwingend aan om onszelf te blijven, geeft ze ons gewoonweg mee dat ware schoonheid geen façade behoeft.

Kortom, een prachtig essay waar we alleen maar vrolijk kunnen van worden, maar dat bovenal een warme getuigenis is van eigentijdse vrouwelijkheid.

Femke Neyt

Alledaagse taferelen analyseren en de oorspronkelijke context een nieuw verhaal geven is meer dan een uitdaging. Het samenspel tussen haar werk en de toeschouwer geeft de ruimte in Cultuurcentrum Scharpoord dan ook een sprookjesachtige sfeer, want haar taferelen overstijgen de realiteit van elke dag. Femke nodigt ons via haar beelden uit een eigen verhaal te schrijven, een dialoog aan te gaan tussen realiteit en droomwereld. Maar bovenal worden we door de subtiele clair-obscure beelden verleid om zachtjes de ziel van de fotograaf Saul Leiter te ontdekken.

Welkom in 'le petit boudoir' van Femke.

Barbara Vandendriessche

De power van de beelden ligt boven alles in het feit dat we gekatapulteerd worden naar een tijd die doet denken aan de barok van de 17de en 18de eeuw. De melancholische en theatrale figuren worden ongemerkt op ons netvlies geprint. Zo blijven we stilstaan bij de naakte,

corpulente dame die impliciet gelijkenis vertoont met 'L'origine du monde' van Gustave Courbet. We ondergaan de impact van de idee; we pakken vast en laten los en bovenal worden we verplicht in dialoog te treden met het werk van Maroesjka Lavigne aan de overkant.....om uiteindelijk pure mannelijke kracht te vergelijken met gratie en vrouwelijke warmte.

Margot Vervust

De auteur wil met het project 'Embracing Change' fashion- en videofotografie combineren als ultieme uiting van haar conceptuele vaardigheden en creativiteit. Margot houdt vervolgens niet van toevallige 'lucky shots', maar bouwt haar beelden perfectionistisch en procesmatig op via styling, make-up en belichting.

Bovendien worden we door de slow motion-techniek gedwongen de beelden langer af te tasten om zo een intrigerende symbiose te beleven. Dit niet-alledaags gegeven brengt ons dan ook uit evenwicht en dwingt ons na te denken over de snelheid waarmee een tsunami aan beelden zich dagdagelijks op ons netvlies vastpint of hoe weinig geduld we nog hebben om écht te kijken.

Kenny Ros

Het orgelpunt van deze tentoonstelling wordt gezet door ons een geweten te schoppen. Inderdaad, met donkere oorlogswolken en weidse landschappen worden we visueel begeleid naar het lied der 18 doden:

*"Mijn cel is maar 2 meter lang
en nauw twee meter breed,
wel kleiner nog is het stuk grond
dat ik nu nog niet weet
maar waar ik naamloos rusten zal".*

Jan Campert 1941

De persoonlijk interpretatie van de Holocaust laat ons een beklijvend gevoel na en toont ons een gekwelde mix van geschiedenis en natuur. Maar een feit is zeker, de beelden zijn stille getuigen van een onvoorstelbaar leed en bovenal van de wetenschap dat geen enkele oorlog een conflict oplost.

5. PRAKTISCHE INFORMATIE

'Unknown Masterpieces' & Maroesjka Lavigne

23.03 > 12.05.2024

In het kader van Foto Knokke-Heist

Beeldmateriaal: <https://we.tl/t-1z2DMyymiz>

<https://www.knokke-heist.be/foto-knokke-heist>

Cultuurcentrum Scharpoord

Maxim Willemspad 1

8300 Knokke-Heist

Openingsuren

Dagelijks van 10 – 18 uur.

Gesloten op maandag.

Standaardprijs: 8 euro

PERSCONTACT

BE CULTURE
ALL ABOUT ARTS COMMUNICATION

Founder & General Manager: Séverine Provost

Project Leader: Florian Dooms

florien@beculture.be - +32 494 87 71 09

+ 32 2 644 61 91 - beculture.be